

PA SMO V EVROPI

Anton Prosen

Dnevi, ko smo nestrpno pričakovali dan vstopa v Evropsko unijo (EU), so za nami. Nekateri ste verjetno prav strastno in glasno praznovali ta dogodek, jaz osebno sem se temu odrekel. Žal nimam najlepših spominov na Evropo. Spominjam se let, ko sem še občasno živel v tujini in sem imel vedno veliko opravka z birokratskimi metodami pri urejanju potrebnih dokumentov za začasno bivanje. Enkrat sem moral državo gostiteljico celo zapustiti v 24 urah, ker dokumenti niso bili popolni. To mi je že takrat dalo vedeti, da so evropske demokratične države pri izvajanju zakonodaje razvile metode, podobne represivnim.

Ne glede na opisano, sem si želel tega dneva, ker bi rad živel v urejeni družbi in pravni državi. Še ena želja je v meni, in sicer da bi pri nas bolje cenili in spoštovali znanje. Tega žal v našem večstrankarskem sistemu zaenkrat še ni. Stroka, kakršna je naša, potrebuje vse več vlaganja v znanje in tehnologijo. Kar naenkrat ugotavljamo, da je v stroki nujno potrebno razvijati nekatera temeljna znanja, ki smo jih leta zanemarjali ali pa jih sploh nikoli nismo razvijali. Po drugi strani pa članstvo v EU zahteva od vseh, ki skrbimo za razvoj stroke in vzgojo strokovnjakov, da razvijamo tudi področja, ki zahtevajo interdisciplinarna znanja in ki bodo omogočila, da se bodo podjetja in posamezniki, ki so odvisni od tržišča, lahko obdržali v močni konkurenci z drugimi strokami, predvsem pa s konkurenco iz tujine. To samo pomeni, da moramo temeljna znanja geodetske stroke pospešeno razvijati v ravnovesju z znanji, ki omogočajo trženje in boljše družbeno priznanje stroke. Na to, da je stroko treba razvijati celovito, nas opozarjajo tudi tuji strokovnjaki. Prisluhni je treba potrebam družbe in stopnji njenega razvoja. Marsikomu med nami se postavlja vprašanje, kaj je pravzaprav geodezija danes. Kljub našemu hitremu razvoju se žal v nekaterih državah EU stroka razvija po drugačnih smernicah kot pri nas ali pa morda to razlika vidimo samo nekateri. Čas vedno pokaže, kdo ima prav!

Številka revije, ki jo imate v rokah, je prva, odkar je naša država članica EU. S članstvom se ni nič spremenilo, revija je taka, kot jo skupaj z vami oblikujemo. Res pa je, da sproti uvajamo nekatere novosti. Kljub temu, da živimo v tako imenovani informacijski družbi, marsikdaj ne vemo, kaj se dogaja v okviru izobraževanja in šolstva. To je vzrok, da uvajamo novo rubriko, in tokrat v njej objavljamo izvlečke vseh diplomskih nalog, ki so bile zaključene v prvih petih mesecih tega leta na Oddelku za geodezijo, FGG.

V tej številki zaključujemo s sedmim nadaljevanjem o razvoju geodetske stroke v obdobju 1945–2000. Uredništvo se avtorju prof. dr. Milanu Naprudniku zahvaljuje za trud in prispevek k zgodovini geodetske stroke.

Kjer koli boste brali revijo, ali na delovnem mestu, doma ali v kakšni prijetni senci na dopustu, vam želimo veliko užitkov in novih idej, ki jih potrebujete ob delu ali študiju. Uredništvo vam želi prijetne poletne počitnice.

dr. Anton Prosen

Glavni in odgovorni urednik Geodetskega vestnika